

Marxilaisen Työväenliiton asiakirjoja

- Puolueen ohjelma ja ajankohtaiset tehtävät
- Puolueen säännöt
- Puolueen toimintakertomus 2000–2002

**Hyväksytty Marxilaisen Työväenliiton
järjestäytymiskokouksessa Oulussa
9.–10.3.2002**

Marxilainen Työväenliitto

Julkaisija: Marxilainen Työväenliitto
PL 236, 06101 PORVOO
mtl@mtl-fi.org,
<http://www.mtl-fi.org>

Sisällys

Puolueen ohjelma ja ajankohtaiset tehtävät	4
1. Miksi ohjelmamme on välttämätön	4
2. Marxilaisen Työväenliiton kansainvälinen yhteistyö	6
3. Marxilaisen Työväenliiton teoreettinen työ	7
4. Yhteisrintama tämän päivän taktiikkana	9
5. Marxilaisen Työväenliiton tavoitteet vuosille 2002–2003	11
6. Marxilainen Työväenliitto taistelee seuraavin tunnuksin	13
Puolueen säännöt	22
Marxilaisen Työväenliiton toimintakertomus 2000–2002	42
1. Perustaminen ja toiminnan alkuvaiheet	42
2. Aktiivisen toiminnan ja kansainvälisten kamppailujen kausi	44
3. Toiminnan pysähtyminen ja eroaminen KTK:sta	47
4. Toiminnan uusi käynnistäminen	48

Puolueen ohjelma ja ajankohtaiset tehtävät

1. Miksi ohjelmamme on välttämätön

Kapitalismin globalisoitumisen aiheuttamien ristiriitojen räjähtämisen myötä kaikki historian rytmit ovat nopeutuneet. Naton Jugoslavian-pommitusten ja Afganistaniin tunkeutumisen jälkeen kellään ei voi enää olla epäilystäkään siitä, ettemmekö eläisi sotien aikakautta. Pian jokainen tajuaa myös, että tämä on samalla vallankumousten aikakausi. Seattlen ja Genovan kansan sekä palestiinalaisten ja argentiinalaisten joukkojen taistelut ovat vain esimakua tämän aikakauden tapahtumista.

Siirtymäkaudella historia kulkee heittelehtimällä edestakaisin suurin kouristuksin. Kymmenen vuotta sitten stalinistisen järjestelmän kaatumisen jälkeen Persianlahden sodasta alkanut aika ei tuottanut paljon kohuttua ja monesti julistettua ”uutta järjestystä”. Imperialismi tarvitsee kylmän sodan jälkeisen kaaosmaisen maailman hillitsemiseen vielä uutta ja veristä väkivallan kierrettä.

Afganistanista alkanut imperialismin väkivallan kierre ei pääty talibanien kukistamiseen. On aivan eri asia voittaa

talibanien olematon vastarinta kuin pitää aisoissa niitä tuho-voimia, jotka imperialistit itse päästivät irti. Afganistanin tilanne on hallitsematon ja koko Keski-Aasia sekä Intian alue ovat käymässä epävakaaiksi.

Keskeisimpiä käynnissäolevia prosesseja on Yhdysvaltain väliaikaisessa mutta tiiviissä yhteistyössä Putinin ja entisen Neuvostoliiton alueen paikallissatraappien kanssa tapahtuva sotilaallinen asettuminen entisen Neuvostoliiton maihin. Keskenäinen kapitalismin palauttamisen prosessi tulee kriittisimpään vaiheeseensa. Uusi rajujen yhteiskunnallisten ja kansallisten taistelujen ajanjakso asettaa mitä välittömimmällä ja pakottavimmalla tavalla kaikki vanhat ja ratkaisemattomat ongelmat eteemme. Niiden ratkaiseminen liittyy internationaalisiin puutteisiin suureen ja akuuttiin ongelmaan.

Finanssipääoman globalisaatio, talouselämän globalisaation kolmas periodi imperialismiin vaiheen aikana on päättynyt, ja tämä ilmenee kaikilla tasoilla:

a) *Kansainvälisen luokkataistelun tasolla.* Zapatistien kapinan ja Ranskan vuoden 1995 marras–joulukuun tapahtumien jälkeen syntynyt globalisaationvastainen liike, joka Genovaan tultaessa oli saanut yhä kapitalisminvastaisempia piirteitä, on saanut seuraa. Uuden imperialisminvastaisten ja vapauttaistelujen aallon kärjessä ovat Palestiinan kansan intifada ja Argentiinan kansannousu.

b) *Talouden kriisin tasolla.* Aasiasta vuonna 1997 alkanut kriisin kierre vei Venäjän talouden vararikkoon ja saattoi kapitalismin palauttamisen umpikujaan, upotti koko Latinalaisen Amerikan kriisiin ja on vuodesta 2000 johtanut Yhdysvaltoja, Euroopan Unionia, Japania ja koko maailmaa syvään taantumaa ja lamaan.

c) *Kansainvälisten suhteiden tasolla.* Jugoslavian sotasarja ei ole vielä päättynyt, kuten Makedonian tilanne osoittaa,

mutta sieltä on nyt siirrytty Keski-Aasiaan. Imperialistien näennäinen liittoutuminen ja yhteiseen rintamaan järjestäytyminen eivät onnistu peittämään sitä, että tulemme näkemään kärjistyviä antagonistisia (eli sovittamattomasti ristiriitaisia) kiistoja eurooppalaisten ja amerikkalaisten imperialistien välillä. Näitä kärjistää entisestään edessä oleva suuri lama ja imperialismin kykenemättömyys saavuttaa kansainvälistä yhtenäisyyttä sen jälkeen, kun Neuvostoliitto romahti ja perusteet Naton olemassaololle ja yhteisen vihollisen vastustamiselle murenivat.

Olemme analysoineet kapitalismin nykyistä kriisiä järjestäytymiskokouksessamme 9.–10.3.2002 hyväksytyssä kapitalismin kriisin analyysissa. Ylläoleva perustuu mainittuun analyysiin, jonka pohjalta julistamme tämän toimintaohjelman.

2. Marxilaisen Työväenliiton kansainvälinen yhteistyö

”Reaalisosialismin” romahtaminen ajoi suuren määrän trotskilaisiksi itseään kutsuvia puolueita rappeutumisen tielle. Ne vaipuivat pessimismiin, vaihtoivat periaatteidensa perustaa tai vajosivat lahkolaisuuden suohon. Me toteamme, että niin lokakuun vallankumouksen maassa kuin muuallakin maailmassa kapitalismin palauttamista ajavan vastavallankumouksen lopullinen menestys riippuu vallankumouksen ja vastavallankumouksen välisten, pitkän ajan kuluessa tapahtuvien yhteenottojen jälkeen.

Marxilaisen Työväenliiton järjestäytymiskokous allekirjoittaa *Balkan Socialist Center* ”*Christian Rakovsky*” -yhteisrintaman kahden ensimmäisen kokouksen asiakirjat ja päättää tehdä tiivistä yhteistyötä yhteisrintaman kanssa. Koska Mar-

xilaisen Työväenliiton tavoitteet ja periaatteet Neljännen Internationaalin jälleenrakentamiseksi ovat yhteiset *Neljännen Internationaalin jälleenperustamiseen tähtäävän liikkeen* kanssa, päätämme aloittaa keskustelut liikkeen koordinoitukomitean kanssa. Liikkeeseen kuuluu 16 järjestöä eri puolilta maailmaa. Näiden keskustelujen aloittaminen ei tarkoita, että Marxilainen Työväenliitto allekirjoittaisi jokaisen yksittäisen järjestön kaiken politiikan. Samaan aikaan näiden kansainvälisten yhteyksiensä ohella Marxilainen Työväenliitto toimii vuorovaikutuksessa ja keskustelee muiden samoin ajattelevien järjestöjen kanssa ympäri maailmaa.

Emme taistele yhteisrintamaa rakentaaksemme vain kansallisella tasolla, vaan reformismin vaaraa on torjuttava kansainvälisesti. Edustajakokous valtuuttaa puolueen keskuskomitean keskustelemaan ulkomaisten tahojen kanssa mahdollisuudesta muodostaa yhteisrintamia rakentamaan kansainvälisen liikehännän sisällä vallankumouksellista keskusta reformismin torjumiseksi.

3. Marxilaisen Työväenliiton teoreettinen työ

Perustamiskokouksessaan Marxilainen Työväenliitto julkaisi lyhyen lehdistötiedotteen perustamisestaan, ja tiiviin aikataulun vuoksi tämä jäi perustamiskokouksen ainoaksi asiakirjaksi. Säännöistä ei tuolloin päätetty sen enempää kuin kapitalismin kriisin analyysistä tai ohjelmastakaan. Kokouksessa ei asetettu tavoitteita vuodeksi eteenpäin eikä myöskään sovittu seuraavan kokouksen ajankohtaa. Näin ollen kuluneiden lähes kahden vuoden aikaansaannoksia ei voida arvioida asetetun toimintasuunnitelman pohjalta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että Marxilainen Työväenliitto olisi ollut tähän saakka

toimettomana.

Maaliskuun 16.–18. päivänä 2001 jäsenet kokoontuivat Ouluun, ja tapaamisessa julkaistiin kannanotto *Kapitalismi syöksemässä maailmaa jälleen sotaan*. Huolimatta yleisluontoisuudestaan kannanotossa esitetyt näkemykset osoittautuivat seuraavien kuukausien kuluessa täysin paikkansa pitäviksi. Kannanoton näköaloja täydennettiin vappukannanotolla ja Göteborg-kannanotolla sekä pamfletilla *Kolmannesta maailmansodasta*. Marxilaisen Työväenliiton vetoomus työläisten ja nuorten yhteisestä rintamasta Göteborgissa sekä pamflettina julkaistu vastine Kommunistisen Työväenpuolueen ”trotskilaisuuden kritiikkiin” selkeyttivät järjestön ideologista suuntautumista ja lujittivat jäsenten tahtoa toteuttaa päämääriään. Marxilaisen Työväenliiton yhteisesiintyminen *Christian Rakovsky* -yhteisrintaman kanssa Genovassa aiheutti Kansainvälisen Työväenkomitean (KTK) piirissä kriisin, joka myöhemmin johti eroamiseemme KTK:sta. Huonojen yhteydenpitomahdollisuuksien vuoksi ideologinen väittely KTK:n piirissä esim. työväenluokan separatismien teoriasista jäi torsioksi, ja suunniteltu KTK:n ensimmäinen kansainvälinen konferenssi, jossa oli tarkoitus käydä keskustelua tästä ja monista muista kysymyksistä, jäi meistä riippumattomista syistä toteutumatta. Eroamiseemme yhteydessä käyty keskustelu rajoittui pariin kirjeeseen. Aineisto on julkaistu pamflettina *Kansainvälisen Työväenkomitean poliittinen umpikuja* englanniksi ja osin suomeksi. Yllämainitut asiakirjat sekä erinäiset *Itä-Uudenmaan mielipidelehti Å-siktenissa* julkaistut artikkelit ovat teoreettinen perintömme järjestäytymiskokoukselle, ja näiden asiakirjojen pohjalta jatkamme teoreettista työtämme mm. järjestäytymiskokouksen asiakirjojen muodossa. Tarkemman selvityksen toiminnastamme voi lukea erillisestä toimintakertomuksesta.

4. Yhteisrintama tämän päivän taktiikkana

Afganistanin sodan viimeaikainen kehitys ja EU:ssa laadittavat ja Suomessakin vahvistettavat terrorisminvastaiset lait osoittavat, että työväenluokalle ja globalisaationvastaisille aktivisteille 9.11.2001 esittämämme yhteisrintaman koollekutsu oli askel oikeaan suuntaan, ja samalla tiellä on jatkettava. Yhteisrintaman välttämättömyys ja se, että ehdotimme sen perustamista, ei tarkoita, että rintama toteutuu itsestään. Meidän on osallistuttava toimintaan ennen muuta fyysisellä läsnäolollamme. Erilaiset keskustelu- ja toimintafoorumit sekä työryhmät ovat oikeita paikkoja aktiiviselle esiintymisellemme ja argumentaatiollemme. Yhteisrintamakutsumme on toistaiseksi esitetty vain yleisellä tasolla. Sitä ei voi vain toteuttaa niin, että ensin perustettaisiin yhteisrintama ja sen jälkeen taisteltaisiin sen riveissä siirtymäohjelman vaatimuksista. Nurkkakuntaista on vain esittää hyviä toimenpiteitä ja odottaa, että muut ymmärtäisivät niiden tärkeyden ja lähtisivät mukaan. Ei, yhteisrintaman toteutuminen on mahdollista ainostaan osallistumalla aktivistien ja työläisten *nykyiseen* toimintaan ja argumentoimalla samalla yhteisrintaman puolesta.

Marxilainen Työväenliitto näkee globalisaationvastaisen liikkeen olevan kapitalismin kriisien räjähtämisen hedelmä. Hylkäämme sekä niiden tradeunionististen suuntausten (esim. KTK) näkemyksen, jotka nurkkakuntaisesti julistavat liikkeen pikkuporvarilliseksi, kuin myös niiden opportunististen suuntausten taktiikan, jotka salaavat liikkeen sisäisiä ristiriitoja ja ylläpitävät sen ideologista rajoittuneisuutta ja pyrkivät manipuloimaan ja ohjaamaan liikettä dialogiin kapitalismin kanssa ja sen painostuksen alaiseksi esim. keskustelemalla globaalipääomaa ”inhimillistävästä” Tobinin verosta. Mei-

dän pesäeromme viimeksimainitusta opportunistisesta suuntauksesta ei ole nurkkakuntaisuutta, sillä osallistumme liikkeen toimintaan, mutta emme sorru liikkeen palvontaan emmekä tarkastele liikettä tästä näkökulmasta. Liikehdinnänpalvonnan vaarana on, että liike muuttuu keskustavasemmistolaisen siipensä lobbausvoimaksi, joka vallan kaavaan päästessään alkaa edistää kapitalismin tavoitteita. Suomessa tämän oikeistolaisen, ainoastaan ”uusliberaalia” globalisaatiota vastustavan taistelun kautta yhdistyvät demarit, Vasemmistoliitto, SKP, Sosialistiliitto sekä eräät pienemmät ryhmät.

Porvariston suurimpana turvana on työväenluokan puute uskottavasta poliittisesta vaihtoehdosta. Siksi porvariston keskeisenä strategiana on tehdä kaikkensa tällaisen poliittisen johdon muodostumisen estämiseksi. Tämän vuoksi Marxilaisen Työväenliiton on oltava hyvin varovainen solmiessaan yhteistyösuhteita. Ennen kaikkea meidän on oltava läsnä siellä, missä joukot ovat, ja taistella joukkojen keskuudessa oikean politiikan puolesta ja joukkojen kannatuksesta sille. Yhteisrintama ei muodostu, elleimme me itse sitä pyri muodostamaan. Tässä emme aseta ehtoja niille, joille yhteisrintamakutsun esitämme. Kenenkään ei tarvitse omaksume meidän poliittista linjaustamme edellytyksenä yhteistyöllemme hänen kanssaan.

Puoluetta ei voi korvata liikkeellä, sillä se olisi liikehdinnänpalvontaa, mutta vaikka puolue onkin vallankumouksen etujoukko ja sen teoreettinen airut, ei ole mahdollista korvata liikettä puolueella, joka toimisi luokan diktaattorina kysymättä luokan mielipidettä. Jälkimmäinen lähestymistapa on byrokrattinen ja unohtaa luokan ja puolueen välisen dialektisen suhteen: ne ovat ykseydessä keskenään, mutta myös dynaamisesti ristiriitaisia. Me rakennamme vallankumouksellista

puoluetta, emme koostumukseltaan ja politiikaltaan häilyvää verkostoa, kuten Sosialistiliitto. Toisaalta rakennamme samalla verkostoja yhteisrintaman muodossa. Näitä kahta asiaa ei voi erottaa toisistaan, mutta niitä ei myöskään pidä samastaa toisiinsa.

5. Marxilaisen Työväenliiton tavoitteet vuosille 2002–2003

Eräs Marxilaisen Työväenliiton tärkeimmistä strategisista tehtävistä vuodelle 2002 on solun perustaminen Helsinkiin. Solun on alkuvaiheessa keskityttävä agitaatioon, propagandaan ja uusien jäsenten värväämiseen. Mitään ei voida saada aikaiseksi ilman fyysistä, jäsenistä koostuvaa organisaatiota. Jäsenten ja solun ohella puoluejärjestön välttämättömiin asemiin kuuluu oma lehti. Järjestäytymiskokous asettaa vuoden 2002 tavoitteeksi aloittaa säännöllisesti ilmestyvän lehden julkaiseminen. Hanke voidaan toteuttaa aluksi pienilläkin resursseilla ja opintopiiritoiminnan ohessa.

Marxilainen Työväenliitto valmistautuu osallistumaan vuoden 2003 eduskuntavaaleihin mahdollisimman monessa vaalipiirissä omin tunnuksin ja itsenäisellä ohjelmalla. Tämän lisäksi puolue voi toimia yhteistyössä muiden puolueiden ja järjestöjen kanssa — rekisteröimättömien tai rekisteröityjen — ja tällöin sovitaan kunkin omien tunnusten lisäksi myös yhteisistä vaatimuksista. Koska Marxilainen Työväenliitto on rekisteröimätön puolue ja osallistuu vaaleihin omin tunnuksin, valitsijayhdistysten muodostama yhteislista on vaaliteknisessä mielessä ainut mahdollinen yhteistyön muoto. Tämä edellyttää sekä Marxilaista Työväenliittoa että meidän kanssamme vaaliyhteistyöhön halukkaita tahoja keräämään lain

vaatimat sata valitsijamiestä kullekin ehdokkaalle. Päätaavoitteenamme ei ole kapitalismin uudistaminen vaan sen kumoaminen, ja eduskuntavaalit ovat meille yksi propagandan muoto. Siksi katsomme täysin virheelliseksi taktiikaksi luopua puolueen periaatteista vain teknisesti mahdollisimman helpon vaalisuorituksen vuoksi. Missään tapauksessa emme hyväksy kansanrintamaan perustuvaa vaaliyhteistyötä oikeistolaisten tai näiden kanssa liitossa olevien puolueiden kanssa, vaikka yhteistyö tapahtuisikin muissa vaalipiireissä kuin missä meillä on ehdokkaita. Vaaliohjelmamme pohjautuu tämän ohjelman 6. pykälässä kirjattuihin tunnuksiin. Näissä puitteissa järjestäytymiskokous valtuuttaa kokouksessa valitun keskuskomitean toteuttamaan vaalityötä, siihen liittyvää yhteistyötä sekä koostamaan vaaliohjelman.

Marxilaisen Työväenliiton on osallistuttava työväenluokan ja työtekevien joukkojen taisteluihin aina kun se on mahdollista, vaikka joukot esittäisivätkin vain minimiohjelman vaatimuksia. Siellä, missä me pystymme vaikuttamaan näihin taisteluihin, meidän on esitettävä *siirtymäohjelman* vaatimuksia. Ohjelmaa ei voi ehdottaa yhdellä kertaa kokonaan, vaan yksittäisiä vaatimuksia on nostettava sen mukaan, mitkä milloinkin ovat edistämässä luokan tietoisuutta ja järjestäytymistä. Marxilaisen Työväenliiton jäsenten on osallistuttava aktiivisesti oman ammattiyhdistyksensä ja liittonsa toimintaan ja rohkeasti ja määrätietoisesti taisteltava liitossaan puolueen politiikan puolesta ja työläisten irrottamiseksi byrokraattien talutusnuorasta.

Toimintavuoden tärkeisiin tehtäviin kuuluu myös teoreettiseen työhön panostaminen. Neljännen Internationaalin *Siirtymäohjelman* suomennos on saatettava valmiiksi mahdollisimman pian ja se on julkaistava kaikkien luettavaksi. Lisäksi puolueen on keskuudessaan mitä pikimmin aloitettava

keskustelu ohjelmansa metodista — dialektisesta materialismista — ja muista teoriaan liittyvistä kysymyksistä.

6. Marxilainen Työväenliitto taistelee seuraavin tunnuksin

Laman edetessä työttömyys tulee lisääntymään. Suomessa on jo entuudestaan puoli miljoonaa ihmistä vailla työtä. Emme salli enää ainuttakaan työtöntä lisää. Jos työnantajat alkavat lomauttaa, työläisten on yhdyttävä sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla ja vaadittava *liukuvaa työaika-asteikkoa*: aina työttömyyden lisääntyessä on työaikaa lyhennettävä ansiotasoa alentamatta. Vaadimme tällaista toimenpidettä työttömien työllistämiseksi. Suuryritysten kilpailukyky ei kuulu meidän vastuullemme. Olemme saaneet joutaa jo aivan liikaa koko 1990-luvun emmekä enää suostu kantamaan kapitalismin kriisin taakkaa harteillamme. Jos jokin yritys kaatuu, on valtion otettava se haltuunsa ilman korvauksia ja luovutettava se työntekijöidensä johdettavaksi. Työläisten on muodostettava *työväenkomiteoita* niin ala- kuin työpaikkakohtaisesti. Komiteat voisivat ottaa yrityksen johdon ja hallinnon vastuulleen ja käyttää tarvittaessa asiantuntijoita, jotka auttaisivat hoitamaan yritystä työntekijöiden eduksi. Komiteoiden tulisi miettiä työtätekevien ihmisten kannalta hyviä ratkaisuja työttömyyteen. Meidän ja perheidemme toimeentulo on liian tärkeä asia porvareiden päätettäväksi.

Suuryritysten *pankkisalaisuus on purettava*, sillä pankkisalaisuus on kapitalismin kulmakiviä ja pätee ainoastaan isokenkäisten kohdalla. Kansalaisten, erityisesti toimeentuloonsa tukea hakevien tilitietoja on viime aikoina alettu kierrättää viranomaisten keskuudessa. Uusien terroristilakien

myötä tämä tulee yleistymään. Kansalaisilla ei ole enää mitään salaisuuksia. Siksi suuryritystenkin pankkitileistä on tehtävä julkisia. Haluamme esimerkiksi lomautusten yhteydessä nähdä kaiken työnantajan rahaliikenteen. Työntekijät luovat kaikki arvot, mukaan lukien kapitalistin anastaman lisäarvon. Työntekijöillä on oikeus tietää, mihin heidän työnsä hedelmät käytetään.

- *Työtä kaikille, työttömät takaisin töihin*
- *Loppu leikkauksille, näpit irti eläkkeistä, työttömyysturvasta ja vuosilomasta*

Kaikki *liikepankit on kansallistettava*. On rakennettava yhtenäinen, ihmisten tarpeet huomioon ottava investointien ja luotonannon järjestelmä. Liikepankit on sulautettava tähän, eikä järjestelmää ole mahdollista luoda, mikäli liikepankit ovat kapitalistien omistuksessa. Pankkien sosialisointi ei tarkoita kansalaisten pankkitilien tai säästöjen sosialisointia. Valtio voi pankkien sosialisoinnin jälkeen tarjota kansalaisille parempia tiliehtoja, korkeampia talletuskorkoja ja edullisempia lainoja. Järkevä rakentaminen ja keinottelusta vapaa asuntojen tuotanto, vuokraus ja omistus ratkaisevat asunnottomuusongelman. Edullisten lainojen tarjoaminen pienyrittäjille ja maanviljelijöille elvyttää taloutta ja helpottaa työttömyyttä.

Marxilainen Työväenliitto vaatii koulutusta, joka edistää humaaneja arvoja ja kasvattaa ihmisiä vastuullisiksi kansalaisiksi. Emme hyväksy ihmisrobottien tuottamista Nokian ja muiden suuryritysten käyttöön. Järkevä tuotanto vaatii järkeviä ihmisiä, jotka osaavat ajatella kansakunnan ja ympäristön kokonaisetua eivätkä vain työnantajan tai omaa

etuaan. Opiskelijoiden on oltava ryhdyttävä miettimään toimenpiteitä tällaisen muutoksen aikaansaamiseksi. Yliopistojen kytkökset yritysmaailmaan on purettava. Opiskelijat ovat eräs yhteiskuntamme köyhimmistä ryhmistä. Yhdymme opiskelijoiden vaatimukseen: *ei yliopistojen yksityistämistä, ei lukukausimaksuja*. Edullisen opiskelun mahdollisuuksia on lisättävä mm. tarjoamalla ilmaisia kirjoja ja lisäämällä kirjastojen valikoimiamia.

Marxilainen Työväenliitto taistelee *kaiken tasa-arvon puolesta*: sukupuolten, kansojen, kielten, seksuaalisten suuntautumisten ym. välillä. Kapitalistinen yhteiskunta rakentuu ihmisten väliselle epätasa-arvoisuudelle. Luokkasorron lisäksi tätä epätasa-arvoisuutta esiintyy miesten ja naisten välillä, kotimaisten ja ulkomaalaisten välillä, eri maissa asuvien välillä, eri kieltä puhuvien välillä, heterojen ja homojen välillä jne. Tätä kapitalistiseen yhteiskuntaan sisäänrakentunutta epätasa-arvoa ei poisteta muuten kuin kumoamalla kapitalistinen yhteiskunta. Tuemme kaikkien sorrettujen taistelua tasa-arvon saavuttamiseksi sekä kaikkia epätasa-arvon vähenemiseen johtavia uudistuksia kapitalistisen järjestelmän sisällä. *Sama palkka miehille ja naisille. Paremmat äitiys- ja lastenhoitoetudet*. Taistelemme rasismia vastaan. *Samat oikeudet suomalaisille ja ulkomaalaisille Suomessa. Oikeus turvapaikkaan, ei karkotuksia*. Kielten epätasa-arvoisuus ilmenee siten, että sorrettujen maiden kansalaisten on opittava imperialistisia kansalliskieliä, mikäli he haluavat pitää yhteyttä ulkomaille. Vastuu kielten epätasa-arvoisuuden poistamisesta on täten imperialististen ja osin muiden länsimaiden työväenluokalla. Kielten tasa-arvo voi toteutua vain sosialismissa kapitalismin kumoamisen jälkeen, ja tehokkain tapa taistella kielten tasa-arvon puolesta on tais-

tella sosialismin puolesta. Kuitenkin esim. esperantoa tulisi soveltaa yhteydenpitovälineenä jo kapitalismin aikana. Siksi Marxilainen Työväenliitto kehottaa jäseniään ja muitakin työläisiä Suomessa ja ulkomailla opiskelemaan esperantoa. Esperanton käyttö ei tarkoita kansalliskielten korvaamista tai tuhoamista yhtenä kulttuurin osa-alueena. Paljon suurempana tällaisena uhkana ovat englantia ja muut imperialistiset kielet.

Kapitalistinen talouskasvu ja kapitalismin aiheuttamat sodat perustuvat paitsi työntekijöiden myös luonnonvarojen häikäilemättömään riistämiseen. Niin kauan kuin talous perustuu kapitalistien väliseen kilpailuun, ympäristöongelmia ei voi korjata. Tuemme kaikkia reformistisia pyrkimyksiä rajoittaa päästöjä ja vähentää kulutusta, mutta toteamme samalla, että ne ovat täysin riittämättömiä pelastamaan luontoa elinkelpoisena jälkipolville. Suomen metsäteollisuuden on luovuttava avohakkuista ja siirryttävä *kestävään metsätalouteen*. Maataloudessa on edistettävä *luomutuotantoa*. Uuden ydinvoimalan rakentamisen sijaan on siirryttävä *uusiutuviin energianlähteisiin ja energian säästämiseen*. *Joukkoliikennettä on lisättävä*, ruuhka-Suomeen on rakennettava uusia rautateitä. Ei pidä kuluttaa enempää kuin maapallo pystyy uusimaan. Ehtyviä luonnonvaroja on säästettävä. Tämä on kansalaisten suuren enemmistön, työväenluokan etujen mukaista. Siksi työläisten on otettava tuotanto haltuunsa ja tuotettava ympäristöystävällisesti.

Marxilainen Työväenliitto taistelee *militarismia, imperialismia ja sotaa vastaan*. Sota ja siihen varustautuminen eivät ole enää vain ennuste, vaan karmeaa todellisuutta. Afganistanin jälkeen listalla odottaa vielä suuri määrä uhrattavia mai-

ta. Porvarilliset tiedotusvälineet ovat aina hämänneet kansalaisia epämääräisillä termeillä, kuten kansainvälinen yhteisö, terrorisminvastaisuus, ihmisoikeuksien puolustaminen, rauhan turvaaminen, humanitaarinen apu, *humanitaarinen sota*, jne. Kaikissa heidän uutisissaan ja kirjoituksissaan kiteytyy sama perusajatus: että ihmiskunnan kohtalo on ja pysyy imperialistien käsissä. Marxilaisen Työväenliiton tehtävänä on propagandassaan selvittää nämä käsitteet ja selittää kärsivällisesti työväenluokalle, mitä ne tarkoittavat. ”Kansainvälinen yhteisö” on se sama roistokopla, joka riistää työläisiltä ensin selkänahan ja sitten työpaikan, leikkaa pois sosiaaliturvan ja raiskaa häikäilemättömästi demokraattiset oikeutemme. Yhteisrintaman kautta on autettava kansaa ymmärtämään ja kehittämään vaatimuksia, joissa hallitusta vaaditaan sanoutumaan irti tästä roistokoplasta ja tuomitsemaan sen muita maita kohtaan tekemät vääryydet.

- *Ei Natoon — Ei WEU:iin*
- *Gustav Hägglund pois WEU:sta*
- *Imperialistit pois Keski-Aasiasta*
- *Ei ainuttakaan Naton harjoitusta Suomessa, ei ainuttakaan suomalaista sotilasta maan rajojen ulkopuolelle*
- *Ei penniäkään eikä ainuttakaan miestä porvarilliselle armeijalle*

Marxilainen Työväenliitto taistelee *kansalaisyhteisöjen puolustamiseksi* Suomessa ja koko Euroopassa. Kuten Afganistanin sota osoitti, ei riitä, että vastustaa sotaa pasifistin tavoin. Me vastustamme imperialistista sotaa. Olemme terrorismia vastaan, sillä terrorismilla ei voida kumota kapitalismia; kukaan ei tee sitä työväenluokan puolesta. Siitä huolimatta sanomme, että vihollinen ei löydy Afganistanista, vaan

Atlantin toiselta puolelta, Wall Streetin luksustoimistoista ja Valkoisesta talosta, sekä Atlantin tältä puolelta, Lontoon ja Frankfurtin pörsseistä ja Berliinin palatseista, mutta myös Suomesta: Lipponen yhdessä koko hallituksensa, *pienimpienkin hallituspuolueiden kanssa* on tahrinut käteensä Afganistanin kansan vereen. Seisomme yhteisrintamassa vaatimassa hallitusta sanoutumaan irti Natosta ja jenkkien painostuksesta. Työväenluokalle on selitettävä, että terrorisminvastaiset lait ovat kuin teloitusr ryhmä, jonka eteen työläiset itse joutuvat. Taantumuksen voimille ei riitä, että heillä on puolellaan lainsäädäntö, tuomioistuimet ja vankilat; heille ei riitä, että he luovuttavat kansalaisia sellaisiin maihin, joissa nämä saavat kovempia tuomioita tai jopa kuolemantuomion. Porvaristo tietää, että kansan on pakko taistella ja että se tulee tekemään sen ja *voimakkaasti*. Taistelu tapahtuu aina kadulla. Porvaristo valmistautuu tähän. Mellakkapoliisit ovat uusi ilmiö Suomessa. Sen lisäksi porvaristo rakentaa kodinturvajoukkoja. Poliiseja on jokaisen helppo vihata, mutta vapaaehtoisiin kodinturvajoukkoihin voi kuulua naapuri tai sukulainen, kuka tahansa, jopa hairahtunut työläinen. Kodinturvajoukot näyttävät kansanarmeijalta. Luonteeltaan ne ovat kuitenkin puolifasistisia ja niiden rooli on tukahduttava. Ne harjoittelevat kaupunkisotaa varten ja suuria tuotantolaitoksia ja yrityksiä suojellakseen, aivan kuten edeltäjänsä, suoje-luskunnat. Jopa suoje-luskuntien varat pantiin talteen 1940-luvulla, ja nyt niitä siirretään kodinturvajoukoille.

Ei riitä, että vaadimme puolisotilaallisten joukkojen lak-kauttamista. Jos — tai kun — kodinturvajoukot, uusnatsit tai jokin muu äärioikeistolainen ryhmittymä päättää iskeä kukis-tamaan mielenosoitusta, kokousta tai yksittäistä ihmistä vas-taan, on työväenluokan oltava valmiina rakentamaan itse-puolustustaan. Historia opettaa, että jo kourallinen

fasistiprovoakaattoreita onnistuu hajottamaan miljoonien ihmisten kokouksia. Marxilainen Työväenliitto varoittaa, että hyökkäys maahanmuuttajia vastaan on hyökkäys koko työväenluokkaa vastaan. Kapitalismi ei voi vapautua rasismista ja epätasa-arvosta, vaan näistä ilmiöistä päästään vain kumoamalla kapitalismi. Kansalaisyhteiskunnan kaventaminen alkaa terrorisminvastaisena taisteluna. Vaikka demokratian kaventaminen koskeekin aluksi vain ulkomaalaisia, oikeudet riistetään kaikilta. Siksi meidän on erityisesti nyt varottava rasismia.

– *Järjestäytykää yhteisrintamaan puolustamaan kansalaisyhteiskuntaa*

– *Kodinturvajoukot jatkavat suojeluskuntien työtä ja ne on lakkautettava*

Sanomme, että ei voi toimia *globalisaatiota vastaan*, ellei samalla toimi kapitalismia vastaan. Yksinomaan globalisaation huonoja puolia vastustavat reformistiset protestit hämmentävät työväenluokkaa yhtä lailla vaarallisesti kuin pasifistien vullotus taistelussa sotaa vastaan. Julistamme reformismille armottoman sodan. Tulemme osallistumaan kaikkiin tilaisuuksiin ja mielenosoituksiin, jotta Attac ja muut sitä tukevat reformistiset järjestöt löytävät meidät aina vastastaan ja jotta reformismin petollinen luonne paljastuisi työläisille ja nuorille aktivisteille. Marxilainen Työväenliitto taistelee muiden tovereiden rinnalla kansainvälisellä tasolla työväenluokan lopullisen voiton puolesta.

– *Globalisoiakaa vallankumous*

– *Suomi pois EU:sta*

– *Murskatkaa IMF, Maailmanpankki, Euroopan Unioni,*

FTAA ja Nato

– Alas Schengenin poliisimuuri

– Vapaa liikkuminen Eurooppaan. Oikeus lähteä osoittamaan mieltään muualla, jos kerran päätöksetkin tehdään muualla

– Sosialistisen Suomen puolesta osana sosialistista Skandinaviaa ja Eurooppaa

Elämme sotien ja vallankumousten aikaa. Vain kukoistavilla yhteiskunnilla on varaa hallita demokraattisin keinoin. Kapitalismi pyrkii tuhoamaan kaiken sen, mikä osoittautuu sille esteeksi sen pyrkiessä säilymään yhteiskunnan hegemonisena voimana. Kapitalismin päävihollinen on työväenluokka. Objektiiiset olosuhteet järjestelmän kumoamiselle ja siirtymiselle sosialismiin ovat kypsät. Kuitenkin ilman subjektiivisen tekijän nousemista ajan vaatimalle tasolle ei sosialistinen vallankumous toteudu. Vallankumouksen subjektin, työväenluokan etujoukon on järjestäydyttävä puolueeksi. Vallankumouksellinen puolue on hermokeskus, jossa tapahtuvat tehtävien ja tapahtumien kollektiivinen ymmärtäminen, käsittely ja arviointi. Trotskin mukaan tämä tapahtumien ymmärtäminen tiivistyy ohjelmassa. Ohjelma on puolueen työkalu, mutta se ei koskaan ole täydellinen, sillä työn kohde, yhteiskunta, muuttuu jatkuvasti ja nopeassa tahdissa. Ohjelma viitoittaa vain yleisnäkyimiä eikä vapauta meitä velvollisuudestamme tehdä päivittäin yhä uudelleen tilanteen arviointia ja uusia linjauksia. Ohjelma on abstraktio, analyysin ja tavoitteiden kiteyttämistä, mutta se on meille välttämätön työkalu; ilman sitä joutuisimme joka kerta improvi-soimaan. Kiteytämme nyt kuitenkin kahteen tunnukseseen toimintamme päätavoitteet:

- *Rakentakaa Suomeen vallankumouksellinen puolue!*
Rakentakaa Marxilaista Työväenliittoa!
- *Taistelkaa Neljännen Internationaalin jälle-*
rakentamiseksi!

Puolueen säännöt

PUOLUEEN NIMI JA TOIMINTA-ALUE

- 1 § Puolueen nimi on Marxilainen Työväenliitto, lyhenne MTL. Puolueesta voidaan käyttää myös mm. ruotsinkielistä nimeä Marxistiska Arbetarförbundet, englanninkielistä nimeä Marxist Workers' League ja esperantonkielistä nimeä Marksista Laborista Ligo. Näissä säännöissä puolueeseen viitataan jatkossa sanalla puolue tai lyhenteellä. Puolue toimii etupäässä Suomessa.

PUOLUEEN TAVOITTEET

- 2 § MTL taistelee maailman sosialistisen vallankumouksen puolueen, Neljännen Internationaalin rakentamiseksi. Puolue taistelee kapitalismin kumoamiseksi. Puolueen tavoitteena on, että kansainvälinen työväenluokka ja maailman sorretut ihmisjoukot voittavat ja rakentavat inhimillisen, s.o. ihmisarvoisen kommunistisen yhteiskunnan sosialistisen maailmanvallankumouksen keinoin.

Työväenluokka tulee murskaamaan kapitalismin, ja Suomessa kaupunkien ja maaseudun keskiluokkaan kuuluva köyhälistö liittyy taisteluun työväenluokan johdon alaisuudessa. Nämä voimat perustavat vallankumouksellisen työvänehallituksen, joka tukeutuu neuvostoihin ja aseistettuun kansanmiliisiin, vrt. Pariisin kommuunin tapainen valtiomuoto. Tämän taistelun organisoimiseen osallistuminen on MTL:n välittöimpiä tehtäviä.

Työväenluokan saatua vallan haltuunsa yhdessä keskiluokan köyhälistön kanssa alkaa luokattomaan yhteiskuntaan siirtymisen prosessi. Samalla kaikenlaiset valtiomuodot alkavat hävitä. Sosialismin rakentaminen Suomessa ei ole erotettavissa maailmanvallankumouksen kehityksestä, ja etenkin voitot imperialismiin metropoleissa sekä Euroopan ja maailman sosialistisen liittovaltion perustaminen ovat tässä tärkeässä asemassa. Taistelu MTL:n rakentamiseksi on osa taistelua Neljännen Internationaalin jälleenrakentamiseksi ja erottamaton osa luokattoman yhteiskunnan rakentamistyötä.

PUOLUEEN METODI

- 3 § MTL:n politiikka ja näkemykset perustuvat dialektisen materialismin tieteelliseen teoriaan. Puolue jatkaa sitä teoreettista ja käytännöllistä taistelua, jota ovat käyneet Marx ja Engels, Lenin ja bolsevikit, Kommunistisen Internationaalin neljä ensimmäistä konferenssia, Trotski ja Vasemmisto-oppositio sekä Neljäs Internationaali ja sen siirtymäohjelma.

PUOLUEEN JÄSENET

- 4 § Puolueen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen, joka hyväksyy puolueen ohjelman, tavoitteet ja säännöt eikä ole muun poliittisen tai uskonnollisen järjestön jäsen, ja riippumatta kansallisuudesta, rodusta tai ihonväristä. Puolueen jäseneksi ei voida hyväksyä henkilöä, joka toimii puolueen tavoitteiden vastaisesti.

JÄSENEEN VELVOLLISUUDET

- 5 § Puolueen jäsen on velvollinen osallistumaan ainakin yhden puolueen elimen työskentelyyn. Jäsen on velvollinen kuulumaan soluun, mikäli hänen kotipaikkakunnallaan tai työpaikallaan on sellainen. Myös on jäsenen velvollisuutena pyrkiä rakentamaan solua, jollei sellaista hänen kotipaikkakunnallaan tai työpaikallaan ole. Mikäli jäsenen kotipaikkakunnalla tai työpaikalla ei ole solua, on jäsen velvollinen kuulumaan jonkin toisen paikkakunnan soluun siihen saakka, kunnes hänen omalle paikkakunnalleen on muodostettu solu. Tällöin jäsenen velvollisuuksia osallistua solun toimintaan voidaan solun harkinnan mukaan esim. pitkän välimatkan vuoksi keventää. Vieraan paikkakunnan solun jäsenet auttavat tällaista jäsentä solun rakentamisessa tämän omalle paikkakunnalle. Jäsen voi kuulua useampaankin soluun, mutta hän on velvollinen maksamaan jäsenmaksua vain yhdelle solulle.
- 6 § Jäsenen velvollisuutena on taistella puolueen politiikan puolesta puolueen kurin ja puolue-elinten valvonnan alla. Jokaisen jäsenen on oltava oman alansa ammattiliiton

jäsen ja taisteltava puolueen politiikan puolesta ammattiliitossaan.

- 7 § Jäsenen velvollisuutena on maksaa edustajakokouksen määräämää jäsenmaksua. Keskuskomitea voi harkintansa mukaan hakemuksesta alentaa jäsenen jäsenmaksua määrääjäksi. Tällöin perusteluna on oltava jäsenen erittäin heikko taloudellinen tilanne.

JÄSENEKSI HYVÄKSYMINEN

- 8 § Jäsenen hyväksyy hakemuksen perusteella solun kokous, mikäli vähintään kaksi puolueen varsinaista jäsentä puoltaa jäsenhakemusta.
- 9 § Uudet jäsenet asetetaan ensin koeajalle. Koeaikana jäsenellä on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin varsinaisella jäsenellä lukuunottamatta äänioikeutta; koeajalla jäsenellä on vain neuvoa-antava äänioikeus. Lisäksi koeajalla olevan jäsenen oikeutta tutustua puolueen asiakirjoihin on rajoitettu siten kuin kohdassa Valvontakomitea sanotaan.
- 10 § Koeaika päättyy vähintään kahden ja enintään kuuden kuukauden kuluttua jäseneksi hyväksymisestä. Koeajan pituudesta päättää solun kokous aikaisintaan kuukauden kuluttua jäseneksi hyväksymisestä. Koeajan jälkeen solun kokous äänestää jäsenen hyväksymisestä. Jäsen joko hyväksytään varsinaiseksi jäseneksi tai hänet erotetaan puolueesta. Varsinaiseksi jäseneksi hyväksymisen tai jäsenen erottamisen vahvistaa puolueen keskuskomitea.

JÄSENEEN DEMOKRAATTISET OIKEUDET

11 § Jokaisen puolueen elimen enemmistön hyväksymät päätökset sitovat kaikkia elimen toimialueeseen kuuluvia jäseniä. Mikäli yksi tai useampi jäsen on eri mieltä tehdyistä päätöksistä, hänen tai heidän on ensin ilmoitettava erimielisyyksistään keskuskomitealle ja yritettävä olla vuorovaikutuksessa sen kanssa. Mikäli erimielisyyksiä ei edelleenkään onnistuta ratkaisemaan, ja jos eri mieltä olevat jäsenet vaativat keskustelua koko puolueen kanssa, keskuskomitean on tämä sallittava sillä edellytyksellä, että se saa itse osallistua keskusteluun. Samalla eri mieltä olevien jäsenten on noudatettava enemmistön hyväksymiä päätöksiä jatkossakin. (Ks. myös kohta Ryhmäkunnat.)

KURINPIDOLLISET TOIMENPITEET

12 § Jäsentä, joka jättää noudattamatta sääntöjä tai toimii niitä vastaan tahi muulla tavalla toimii puoluetta vahingoittavasti, esimerkiksi jättämällä osallistumatta kokouksiin tai olemalla maksamatta jäsenmaksuaan, voidaan rangaista. Rangaistustoimenpiteitä ovat huomautus ja varoitus, luottamustoimen menettäminen, uudelle koeajalle asettaminen ja väliaikainen tai lopullinen erottaminen. Kurinpidollinen päätös vaatii solun tai keskuskomitean kahden kolmasosan (2/3) enemmistön, väliaikainen tai lopullinen erottaminen kuitenkin kahden kolmasosan (2/3) ehdottoman enemmistön. Keskuskomitean on vahvistettava tai kumottava jokainen solun tekemä uudelle koeajalle asettaminen tai väliaikainen tai lopullinen erottaminen.

Mikäli rangaistuksena on solun luottamustoimen menettäminen, toimenpiteestä päättää solu, mutta mikäli rangaistuksena on muun puolueen elimen luottamustoimen menettäminen, toimenpiteestä päättää keskuskomitea. Mikäli rikkomus on kohdistunut soluun, rangaistuksesta päättää solu, mutta mikäli rikkomus on kohdistunut muihin puolueen elimiin tai mikäli rikkonut jäsen on puolueen luottamustoimessa, rangaistuksesta päättää keskuskomitea.

- 13 § Jokaiselle jäsenelle, jota syytetään rikkomuksesta ja uhataan kurinpidollisella toimella, on toimitettava kirjallinen selvitys syytteistä ennen toimenpiteisiin ryhtymistä.
- 14 § Kurinpidollisista toimista keskustelu ja päättäminen tapahtuvat kyseisen jäsenen läsnäollessa, ja ilman kyseisen jäsenen läsnäoloa vain silloin, kun jäsen itse kielletään osallistumasta käsittelyyn.
- 15 § Keskuskomitealla on oikeus, mikäli kahden kolmasosan (2/3) enemmistö katsoo sen välttämättömäksi, käynnistää jäsenen kohdalla selvitystyö tämän epäillyistä rikkomuksista, ja mikäli katsotaan tarpeelliseksi, pidättää hänet luottamustoimesta tai puolueen nimissä toimimisesta selvityksen ajaksi, kuitenkin enintään kolmeksi kuukaudeksi. Selvitystyön tekee valvontakomitea. Mikäli kurinpidolliset toimenpiteet kohdistuvat valvontakomitean jäseneseen, on keskuskomitean vaihdettava kyseinen valvontakomitean jäsen toiseen.
- 16 § Jokaisella jäsenellä, johon kohdistuu kurinpidollisia

toimenpiteitä, on oikeus kirjallisesti valittaa menettelystä keskuskomitealle ja keskuskomitean käsittelyn jälkeen edustajakokoukselle. Jokaisen edustajakokoukselle esitetyn valituksen käsittelee kokouksessa tapauskohtaisesti erikseen valittava valituskomitea, joka esittää johtopäätöksensä ja toimenpide-esityksensä edustajakokoukselle. Edustajakokous tekee lopullisen päätöksen.

- 17 § Kurinpidolliset toimenpiteet astuvat voimaan heti, kun päätös niistä on tehty. Mikäli jäsen tekee valituksen, toimenpiteet ovat voimassa ainakin siihen asti, kunnes valitus on käsitelty. Mikäli valitus johtaa vapauttavaan päätökseen, kurinpidolliset toimenpiteet raukeavat heti.

JÄSENEEN EROAMINEN

- 18 § Jäsenellä on milloin tahansa oikeus erota puolueesta. Jäsenen ei tarvitse ilmoittaa syytä eroamiseensa. Eroilmoitus on jätettävä kirjallisena sekä solulle että keskuskomitealle. Jäsenen velvollisuudet puoluetta kohtaan päättyvät sinä päivänä, jonka jäsen ilmoittaa eroamispäiväksensä. Jäsenen oikeuksia voidaan keskuskomitean harkinnan mukaan rajoittaa eroilmoituksen jälkeen eroamiseen asti, mikäli jäsen ilmoittaa eroamisestaan ennakkoon ja mikäli on perusteltua epäillä, että jäsen erottuaan aiheuttaisi puolueelle vahinkoa. Jäsenen on erotessaan luovutettava kaikki hallussaan oleva puolueen omaisuus ja asiakirjat solulle, joka toimittaa ne keskuskomitealle. Mikäli eroavalla jäsenellä on luottamustoimia, keskuskomitea valitsee näihin toimiin uudet luottamushenkilöt, mikäli niiden täyttäminen ennen seuraavaa edustajakokousta on välttä-

mätöntä.

PUOLUEEN TOIMINTAPERIAATE

19 § Puolueen toimintaperiaatteena on demokraattinen sentralismi. Jokaisella jäsenellä on paitsi oikeus myös velvollisuus taistella omista aatteistaan niissä puolue-elimissä, joiden toimintaan hän osallistuu. Päätökset tehdään tasapuolisen keskustelun jälkeen äänestämällä ja enemmistön kanta tulee päätökseksi. Ellei säännöissä erikseen toisin mainita, kyseessä on tällöin yksinkertainen enemmistö (1/2 äänistä). Edustajakokouksen ja keskuskomitean tekemät päätökset sitovat kaikkia jäseniä ja jäsenet ovat velvollisia panemaan ne toimeen. Solun tekemät päätökset sitovat kaikkia solun jäseniä. Jos puolueen päätöksistä esiintyy erimielisyyksiä, jäsenillä on oikeus ja velvollisuus puolueen sisäiseen taisteluun niiden muuttamiseksi. (Ks. myös kohdat Jäsenen demokraattiset oikeudet ja Ryhmäkunnat.)

RYHMÄKUNNAT

20 § Puolueen sisäiset ryhmäkunnat ovat sallittuja. Ryhmäkunnan jäsenillä on oikeus yhteydenpitomahdollisuuksiin ja yhteisiin kannanottoihin puolueen sisällä. Ulospäin puolueella ei voi olla useampaa politiikkaa tai poliittisesti kilpailevia julkaisuja, vaan jäsenet ovat velvollisia noudattamaan enemmistön päätöksiä suhteissaan puolueen ulkopuoliseen yhteiskuntaan.

21 § Ryhmäkuntien on toimitettava erimielisyyksistään aineistoa keskuskomitealle keskustelua varten. Keskus-

komitealla on oikeus osallistua keskusteluun. Ryhmäkunnille yhteenliittyminä on kuitenkin sallittua vain tilapäinen olemassaolo. Niiden tarkoituksena on edistää jäsenten välistä vuorovaikutusta erimielisyyksien ratkaisemiseksi ja yksittäisten muutosesitysten ajamiseksi. Ryhmäkunnat eivät saa edustaa kokonaisvaltaista puolueen ohjelmasta poikkeavaa poliittista ohjelmaa eivätkä ne saa toimia kuin puolue toisen sisällä. Ryhmäkuntien olemassaolo ei ole itsetarkoitus.

PUOLUEEN PÄÄTTÄVÄT ELIMET JA MUUT ELIMET

22 § Puolueen päätösvaltaisia elimiä ovat 1) puolueen kokous eli edustajakokous, 2) keskuskomitea, 3) pääsihteeri sekä 4) solut.

23 § Muita puolueen elimiä ovat keskuskomitean työvaliokunta, toimikunnat sekä valvontakomitea.

EDUSTAJAKOKOUS

24 § Puolueen korkein ja täysivaltaisin elin on edustajakokous. Kokous kutsutaan koolle kerran vuodessa. Edustajakokouksen kutsuu keskuskomitea. Edustajakokous päättää puolueen politiikasta, ohjelmasta ja tavoitteista seuraavaan edustajakokoukseen saakka.

25 § Kaikki puolueen jäsenet ovat edustajakokouksessa joko läsnä tai edustettuina. Edustajakokous päättää seuraavan edustajakokouksen edustussuhteesta. Keskuskomitea voi muuttaa edustussuhdetta, mutta vain, jos maa

on poikkeustilassa tai se turvallisuussyistä on muuten perusteltua, esim. jos puolue joutuu harjoittamaan maanalaista toimintaa. Solut valitsevat keskuudestaan edustajansa. Edustajan on oltava varsinainen jäsen. Jäsenillä on edustajakokouksessa puhe- ja äänioikeus edustus- suhteen mukaisesti, mutta kokouksessa on läsnäolo-oikeus jokaisella varsinaisella jäsenellä.

Mahdollisten vähemmistöjen ja ryhmäkuntien tulee olla edustettuina kokouksessa, vaikka niihin lukeutuvien jäsenten määrä soluissa olisi niin vähäinen, että ne eivät saisi edustajaa kokoukseen. Ryhmäkunnilla ja vähemmistöillä on siten vähintään yksi edustaja kullakin, ja ryhmäkuntaan lukeutuvat voivat valita tämän edustajan valtakunnallisesti, mikäli ketään heistä ei valita solujen edustajiin.

- 26 § Edustajakokousta edeltävät kaksi kuukautta on varattu kokouksen esityksistä keskusteluun. Keskuskomitea julistaa tämän kokousta edeltävän keskusteluajan alkaneeksi toimittamalla soluille kokouksessa käsiteltävät asiat ja asiakirjaluonnokset. Muutosehdotukset luonnoksiin sekä esitykset edustajakokoukselle tulisi esittää keskuskomitealle viimeistään kaksi viikkoa ennen kokousta, jotta keskuskomitealla olisi aikaa välittää ne kaikille jäsenille. Tämän jälkeenkin tehdyt muutokset otetaan huomioon, mutta keskuskomitea ei ole velvollinen toimittamaan niitä jäsenille ennen kokousta. Esi-tyksiä edustajakokoukselle voivat tehdä niin yksittäiset jäsenet kuin kaikki puolueen elimetkin. Solun edustajien määrä lasketaan keskusteluajan alussa olevan jäsenmäärän mukaan.

- 27 § Edustajakokoukselle valitaan kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri sekä vaalikomitea, joka on vastuussa äänestyksistä ja ääntenlaskusta kokouksessa. Kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri eivät voi kuulua vaalikomiteaan.
- 28 § Sääntömääräinen edustajakokous valitsee pääsihteerin, keskuskomitean jäsenet ja varajäsenet sekä kolmi-jäsenisen valvontakomitean, tässä järjestyksessä. Ylimääräinen edustajakokous voi suorittaa ko. elinten vaalit, mikäli kokous on sitä varten kutsuttu koolle. Keskuskomitean jäsenet eivät voi kuulua valvontakomiteaan. Edustajakokous päättää keskuskomitean jäsenten ja varajäsenten määrän. Keskuskomitean jäsenmäärän on aina oltava pariton.
- 29 § Solut ja niiden edustajat nimittävät ehdokkaat. Vaalikomitea esittää äänestyksissä ehdokaslistan kokoukselle. Kaikki kolme vaalia toimitetaan erikseen.
- 30 § Pääsihteerin vaalissa jokaisella edustajalla on käytössään yksi ääni, ja eniten ääniä saanut valitaan pääsihteeriksi.
- 31 § Keskuskomitean vaalissa jokaisen edustajan käytössä oleva äänimäärä on yhtä pienempi kuin keskuskomitean varsinaisten jäsenten määrä. Edustaja ei voi antaa samalle ehdokkaalle enempää kuin yhden äänen. Ehdokkaat asetetaan äänimäärän mukaiseen järjestykseen ja eniten ääniä saaneet valitaan tässä järjestyksessä keskuskomiteaan ja sen varajäseniksi. Pääsihteeri kuuluu aina keskuskomiteaan.

- 32 § Valvontakomitean vaalissa jokaisella edustajalla on käytössään kolme ääntä. Kolme eniten ääniä saanutta valitaan valvontakomiteaan.
- 33 § Ylimääräinen edustajakokous kutsutaan koolle, jos kaksi kolmasosaa (2/3) keskuskomiteasta tai yksi kolmasosa (1/3) puolueen jäsenistä niin vaatii. Kokous voidaan pitää aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua kokouskutsusta.

KESKUSKOMITEA

- 34 § Keskuskomitean valitsee edustajakokous. Kaikki edustajakokouksen päätökset sitovat keskuskomiteaa, joka on vastuussa niiden toimeenpanosta. Keskuskomitea on ylin päättävä elin kahden edustajakokouksen välisenä aikana. Edustajakokouksen päätösten täytäntöönpanemiseksi keskuskomitea tekee itsenäisiä päätöksiä. Keskuskomitea on velvollinen tekemään selonteon puolueen kuluneen vuoden toiminnasta ja omasta toiminnastaan seuraavalle edustajakokoukselle.
- 35 § Keskuskomitea kokoontuu vähintään kuukausittain. Varajäsenillä on puhe- ja läsnäolo-oikeus kaikissa keskuskomitean kokouksissa, mutta äänioikeus on vain niillä varajäsenillä, jotka edustavat varsinaista jäsentä. Keskuskomitea on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa (2/3) sen äänivaltaisista jäsenistä on läsnä.
- 36 § Keskuskomitea valitsee keskuudestaan työvaliokunnan, johon pääsihteeri aina kuuluu. Työvaliokunta edustaa keskuskomiteaa tämän kahden kokouksen välisenä aikana.

- 37 § Keskuskomitea valitsee keskuudestaan rahastonhoitajan, joka huolehtii puolueen rahaliikenteestä ja kirjanpidosta, sekä tiedottajan ja tarvittaessa muita vastuuhenkilöitä.
- 38 § Keskuskomitea nimittää poliittisen toimikunnan sekä harkintansa mukaan tai edustajakokouksen niin päätettyä muita toiminnan kannalta välttämättömiä toimikuntia edistämään jotakin tiettyä toimintaa, esim. ammattiyhdistys- tai nuorisotoimikunnan.
- 39 § Jos puolue joutuu toimimaan maanalaisesti, keskuskomitealla on oikeus kahden kolmasosan (2/3) enemmistöllä täydentää itseään uusilla jäsenillä, mikäli sen jäseniä on pidätetty. Tällöin on ensin käytettävä varajäseniä. Vankeudessa olevilla keskuskomitean jäsenillä on vain neuvoa-antava äänioikeus. Keskuskomitea päättää erikseen vankeudesta vapautuvien jäsentensä oikeuksien palauttamisesta.
- 40 § Keskuskomitea valvoo pääsihteerin toimintaa kahden edustajakokouksen välisenä aikana, ja mikäli keskuskomitea katsoo olevan tarvetta erottaa pääsihteeri tai kohdistaa pääsihteeriin muita kurinpidollisia toimenpiteitä sen vuoksi, että pääsihteeri toimii edustajakokouksen päätösten tai puolueen edun vastaisesti, se voi näin tehdä kahden kolmasosan (2/3) enemmistöllä. Pääsihteeri ei voi osallistua tähän äänestykseen. Keskuskomitea valitsee uuden väliaikaisen pääsihteerin keskuudestaan yksinkertaisella enemmistöllä. Pääsihteerin erottamisesta ja uuden nimittämisestä on välittömästi tiedotettava jäsenille. Mikäli edellisestä edustajakokouksesta on kulunut alle kuusi kuukautta, on keskusko-

mitean kutsuttava koolle ylimääräinen edustajakokous, jolla on oikeus kumota keskuskomitean päätös pääsihteerin erottamisesta ja palauttaa entinen pääsihteeri toimeensa tai toimittaa uusi pääsihteerin ja keskuskomitean vaali. Mikäli edustajakokouksesta on kulunut yli kuusi kuukautta, väliaikainen pääsihteeri toimii seuraavaan sääntömääräiseen edustajakokoukseen asti. Jos pääsihteerin toimi vapautuu keskuskomiteasta riippumattomista syistä kahden edustajakokouksen välisenä aikana, keskuskomitea valitsee keskuudestaan uuden pääsihteerin seuraavaan edustajakokoukseen saakka.

KESKUSKOMITEAN TYÖVALIOKUNTA

41 § Keskuskomitean päätökset sitovat työvaliokuntaa, joka vastaa keskuskomitean työstä kahden keskuskomitean kokouksen välisenä aikana. Työvaliokunnalla on tällöin samat valtuudet kuin keskuskomitealla, lukuunottamatta kurinpitoon liittyviä kysymyksiä. Keskuskomitea voi kumota työvaliokunnan tekemän päätöksen, mikäli vähintään puolet (1/2) keskuskomitean jäsenistä niin haluaa. Työvaliokunta kokoontuu säännöllisesti ainakin kerran viikossa ja pääsihteerin kutsusta tarvittaessa muulloinkin.

PUOLUEEN PÄÄSIHTEERI

42 § Puolueen pääsihteeri on kahden työvaliokunnan kokouksen välisenä aikana puolueen vastuullinen edustaja. Edustajakokouksen, keskuskomitean ja työvaliokunnan päätökset sitovat pääsihteeriä. Pääsihteeri voi kahden työvaliokunnan kokouksen välisenä aikana tehdä myös

koko puoluetta sitovia päätöksiä, mikäli työvaliokuntaa ei ehditä tai voida kutsua koolle. Seuraava työvaliokunnan tai keskuskomitean kokous tahi edustajakokous voi kumota pääsihteerin tekemän päätöksen, mikäli vähintään puolet (1/2) ko. kokouksen äänioikeutetuista osanottajista niin haluaa. (Pääsihteerin vaalista ks. Edustajakokous ja valvonnasta ks. Keskuskomitea.)

POLIITTINEN TOIMIKUNTA JA MUUT TOIMIKUNNAT

43 § Keskuskomitean nimittämän poliittisen toimikunnan tehtävänä on valmistella poliittisia asiakirjoja ja kannanottoja työvaliokunnan, keskuskomitean ja edelleen edustajakokouksen käsiteltäväksi ja näiden elinten tai pääsihteerin niin päättäessä. Toimikunta valitsee keskuudestaan sihteerin, joka koordinoi toimikunnan toimintaa ja esittelee asiat työvaliokunnalle, keskuskomitealle ja edustajakokoukselle. Poliittisella toimikunnalla ei itsellään ole päätösvaltaa.

44 § Keskuskomitea voi harkintansa mukaan tai edustajakokouksen niin päättäessä nimittää muita toiminnan kannalta välttämättömiä toimikuntia edistämään jotakin tiettyä toimintaa. Tällöin toimikuntia koskevat samat säännöt kuin poliittista toimikuntaa. (Solutoimikunnasta ks. Solut.)

VALVONTAKOMITEA

45 § Valvontakomitean tehtävänä on ryhtyä mihin tahansa

tutkintaan, jos ja vain jos edustajakokous tai keskuskomitea niin määrää. Valvontakomitea tutkii kehen tahansa puolueen jäsenen kohdistettuja syytöksiä tai tämän jäsenen tästä syystä esittämiä valituksia ja esittää johtopäätöksensä keskuskomitealle tai edustajakokoukselle tarpeellisia toimenpiteitä varten. Tämän tulee tapahtua keskuskomitean tai edustajakokouksen määräämän ajan kuluessa.

- 46 § Valvontakomitea myös tarkkailee puolueen taloutta ja tekee edustajakokoukselle selonteon työstään sekä raportin puolueen taloudellisesta tilanteesta.
- 47 § Jokaisen puolueen elimen on tehtävä kokouksistaan ja päätöksistään pöytäkirjat. Valvontakomitea arkistoi ja säilyttää nämä pöytäkirjat lukuunottamatta solujen pöytäkirjoja ja valitsee keskuudestaan henkilön, jonka hallussa arkistot ovat. Valittaessa uusi valvontakomitea myös arkistot siirretään uuden valvontakomitean haltuun. Kaikkien elinten soluja lukuunottamatta on toimitettava pöytäkirjat valvontakomitealle. Jokaisella varsinaisella jäsenellä on oikeus nähdä minkä tahansa elimen mikä tahansa asiakirja, mikäli hän perustelee vaatimuksensa ja mikäli puolet (1/2) keskuskomiteasta sen hyväksyy. Asiakirjojen näyttäminen puolueen ulkopuolisille vaatii keskuskomitean kahden kolmasosan (2/3) hyväksynnän.
- 48 § Valvontakomiteassa ja keskuskomiteassa ei voi olla samoja jäseniä. (Valvontakomitean vaalista ks. Edustajakokous.)

SOLUT

- 49 § Puolueen perusyksikkö on solu. Jokainen jäsen on velvollinen osallistumaan omalla paikkakunnallaan tai työpaikallaan toimivan solun toimintaan. Mikäli jäsenen paikkakunnalla tai työpaikalla ei ole solua, jäsen on velvollinen osallistumaan jonkin toisen paikkakunnan soluun. Tällöin solu voi harkintansa mukaan, esim. pitkän välimatkan vuoksi, keventää jäsenen velvollisuuksia osallistua säännöllisesti solun toimintaan. Solun perustamisesta päättää keskuskomitea tai edustajakokous.
- 50 § Solut toimivat paikkakunnittain tai työpaikoittain. Solu voidaan perustaa, jos paikkakunnalla tai työpaikalla on vähintään yksi varsinainen jäsen ja kaksi koeajalla olevaa jäsentä. Paikkakuntaan tai työpaikkaan voidaan rinnastaa muunkinlainen sellainen erityinen yhteisö, jonka jäsenet ovat tiiviissä vuorovaikutuksessa keskenään, esim. armeija tai vankila. Solu voidaan purkaa tai sulauttaa toiseen soluun, jos ja vain jos kaikki sen jäsenet siirtyvät toiseen soluun tahi eroavat tai erotetaan puolueesta.
- 51 § Solun tehtävänä on paikallistasolla toteuttaa keskuskomitean päätöksiä sekä niitä edustajakokouksen päätöksiä, jotka keskuskomitea määrää solujen toteutettavaksi.
- 52 § Solu kokoontuu säännöllisesti vähintään kahden viikon välein tai useammin, jos solutyöryhmä pitää sitä välttämättömänä. Solu on päätösvaltainen, kun läsnä on vähintään puolet (1/2) solun varsinaisista jäsenistä. Jo-

kaisella solun varsinaisella jäsenellä on yksi ääni.

- 53 § Solun toimintaa johtaa solutyöryhmä. Solu valitsee työryhmän ainakin kerran vuodessa heti edustajakokouksen jälkeen. Muutoksia solutyöryhmän kokoonpanoon voidaan tehdä, jos kaksi kolmasosaa (2/3) solun varsinaisista jäsenistä niin vaatii. Solutyöryhmään kuuluvat sihteeri, rahastonhoitaja ja tiedotusvastaava sekä muut tarvittavat vastuuhenkilöt. Työryhmän jäsenet ovat vastuussa solun toiminnasta sen kahden kokouksen välisenä aikana.
- 54 § Jos jäsen muuttaa toiselle paikkakunnalle, myös hänen jäsenyytensä siirtyy uuden paikkakunnan soluun. Mikäli uudella paikkakunnalla ei ole solua, jäsen voi valita, mihin soluun kuuluu.
- 55 § Solujen toimintaa koordinoi niiden sihteereistä koostuva toimikunta. Tämä solutoimikunta pitää yhteyttä paitsi solujen välillä myös solujen ja keskuskomitean välillä.

PUOLUEEN JÄSENMAKSUT SEKÄ JÄSENTEN REKISTERÖINTI

- 56 § Jäsenmaksun alarajan määrää edustajakokous puolueen tarpeiden ja jäsenten taloudellisen tilanteen mukaisesti. Jäsenmaksun yläraja on täysin vapaaehtoinen. Jäsenmaksu kerätään kuukausittain. Jäsenmaksun kerää solu. Jäsen on velvollinen maksamaan jäsenmaksua vain yhdelle solulle. Tällöin jäsenen äänioikeus edustajakokouksessa määräytyy sen perusteella, mille solulle hän maksaa pakollisen jäsenmaksunsa. Vapaaehtoiset jäsenmak-

sut useammalle solulle eivät lisää jäsenen äänivaltaa edustajakokouksessa.

57 § Kaikki jäsenmaksut kuuluvat keskuskomitealle. Solut säilyttävät keräämänsä jäsenmaksut itsellään siihen saakka, kunnes keskuskomitea ilmoittaa niitä tarvitsevansa. Solut voivat anoa osan jäsenmaksusta itselleen erikseen määrättyä tarkoitusta varten. Alle yhden kolmasosan (1/3) osuudesta päättää keskuskomitea, alle puolen (1/2) osuudesta edustajakokous. Solu voi saada käyttöön-
sä enintään puolet (1/2) jäsenmaksusta. Edustajakokous voi päättää keskuskomitean käytössä olevien jäsenmaksujen käytöstä.

58 § Solu rekisteröi ne jäsenet, joilta solu kerää jäsenmaksun. Jäsenen siirtyessä toiseen soluun on solun toimittava jäsenen rekisteritiedot ja jäsenmaksukirjanpito uudelle solulle. Tämän lisäksi keskuskomitea rekisteröi kaikki jäsenet. Solu on velvollinen toimittamaan jäsenrekisterinsä tiedot sekä jäsenmaksukirjanpitoa keskuskomitealle. Valvontakomitea tarkastaa jäsenrekisterin ja jäsenmaksukirjanpidon keskuskomitean toimittamien tietojen perusteella.

PUOLUEEN MUU OMAISUUS

59 § Kaikki puolueen varallisuus jäsenmaksujen lisäksi kuuluu keskuskomitealle ja on edustajakokouksen käytävissä.

60 § Keskuskomitea on velvollinen huolehtimaan, että sen valvonnassa olevaa puolueen omaisuutta käytetään puolueen etujen mukaisesti ja puolueen tavoitteiden toteut-

tamiseksi. Mikäli keskuskomitean jäsen käyttää puolueen omaisuutta väärin, on edustajakokouksella oikeus kohdistaa kurinpidollisia toimenpiteitä kyseiseen keskuskomitean jäseneseen. (Ks. kohta Kurinpidolliset toimenpiteet.)

SÄÄNTÖJEN MUUTTAMINEN

61 § Puolueen sääntöjä voi muuttaa vain sääntömääräinen tai sääntöjen muuttamiseksi koollekutsuttu ylimääräinen edustajakokous kahden kolmasosan (2/3) enemmistöllä. Sääntömuutosesitykset on tehtävä vähintään kaksi kuukautta ennen edustajakokousta ja keskuskomitean on saatettava ne jäsenten tietoon vähintään kuukautta ennen edustajakokousta.

Marxilaisen Työväenliiton toimintakertomus 2000–2002

1. Perustaminen ja toiminnan alkuvaiheet

Marxilaisen Työväenliiton (MTL) edeltäjä, Marxilainen Oppositio (MO) muodostettiin vuoden 1999 loppupuolella ryhmäkunnaksi Sosialistiliiton sisälle. MO kritisoi Sosialistiliiton johdon politiikkaa ja pyrki herättämään keskustelua Sosialistiliiton sisällä. Erimielisyydet Neuvostoliiton luonteesta (Sosialistiliiton esitys valtiokapitalismista vs. Trotskin analyysi), vallankumouksellisen järjestön tehtävistä ja politiikasta sekä Sosialistiliiton kansainvälisistä suhteista ja näköaloista olivat eräitä niistä syistä, jotka johtivat MO:n eroamiseen Sosialistiliitosta huhtikuussa 2000 ulosmarssilla Sosialistiliiton vuosikokouksesta. Sosialistiliiton johdon byrokraattinen suhtautuminen erimielisyyksiin — haluttomuus keskustella ja tästä seurannut kunnollisen poliittisen keskustelun mahdottomuus sekä tietenkin mahdottomuus tuottaa keskustelua materiaalia — oli eräs syy näiden erimielisyyksien kärjistymiseen eroamiseksi asti.

Oitis erottuaan Sosialistiliitosta MO ilmoitti perustavansa itsenäisen järjestön. Kesäkuussa 2000 Marxilainen Työväen-

liitto perustettiin Oulussa. Tämä pikainen perustaminen siirsi järjestön teoreettisen ja käytännön työn valmistelun ensimmäisen toimintavuoden tehtäviksi. MTL:n perustavassa kokouksessa päätettiin, että jatketaan *Itä-Uudenmaan mielipidelehti Å-siktenin* julkaisemista, jota MTL:oon siirtynyt toveri Teemu Luojola oli Itä-Uudenmaan Sosialistiliiton nimissä julkaissut kesästä 1999.

Marxilainen Oppositio oli alun perin osa Kansainvälistä Työväenkomiteaa (KTK), itse asiassa KTK:n perustajajäsen, ja MTL jatkoi luonnollisesti KTK:n jäsenenä. Vaikka MTL:n perustaminen jatkamaan Trotskin bolsevikki-leninististä perintöä Suomessa oli itsessäänkin tärkeä askel, MTL:n toiminta jatkui suhteellisen vähäisenä. Vasta keväällä 2001, jolloin järjestöön liittyi uusia voimia, toiminta toden teolla alkoi.

Vuoden 2000 toiminnasta mainittakoon kuitenkin kunnallisvaalit, joihin MTL osallistui yhdellä ehdokkaalla sekä Oulussa että Porvoossa. Oulussa MTL:n ehdokas asetettiin SKP:n listojen kautta, Porvoossa MTL yhdessä KTP:n ja sioutumattomien sekä ay-aktiivien kanssa muodosti Kansanvallan puolesta -yhteislistan. Porvoossa yhteislista oli yksi niistä harvoista listoista, joiden äänimäärä kasvoi vuoden 1996 kunnallisvaaleihin verrattuna, joten vaalityötä voi pitää suhteellisen onnistuneena, vaikka yksikään listan ehdokkaista ei tullutkaan valituksi. Eräillä äänestysalueilla Porvoossa yhteislista sai enemmän ääniä kuin esim. Vasemmistoliitto.

MTL:n Luokkataistelusuhteiden sähköpostilistan, jolla käydään sekä teoreettista että käytännöllistä keskustelua, perusti jo Marxilainen Oppositio. Omat kotisivunsa MTL avasi vuoden 2001 alkupuolella. Kotisivuilta, joita resurssien puutteen vuoksi vuoden 2001 loppuun päivitettiin aivan liian harvoin, löytyy MTL:n kannanottojen ja tiedotteiden lisäksi analyyseja ja

artikkeleita suomalaisen ja kansainvälisen työväenluokan liikehännästä sekä kapitalismin kriisiin liittyvistä ilmiöistä. Sivuille kootaan myös suomennettuja Trotskin kirjoituksia. Vuoden 2001 alussa Itä-Uudenmaan mielipidelehti Å-siktenin julkaiseminen alkuperäisessä A4-valokopioformaattissa alkoi käydä hankalaksi, ja MTL päätti esittää KTP:n Porvoon kaupunkijärjestölle Å-siktenin julkaisemista yhteistyönä. Keskustelujen jälkeen päädyttiin perustamaan lehteä julkaisemaan Osuuskunta Luokkatieto, johon MTL:n ja KTP:n toverit sekä muutkin työläiset ja ay-aktiivit voivat liittyä henkilöjäseninä. Vaikka Å-sikten ei tämän jälkeen enää ole MTL:n äänenkannattaja, on MTL:n rooli osuuskunnassa silti keskeinen, lehden päätoimittajana jatkaa Teemu Luojola ja lehti ilmestyy kuukausittain 8-sivuisena tabloid-koossa vähintään 1000 kappaleen painoksena. Omaa valtakunnallista lehteään, *Militanttia*, MTL ehti vuoden 2001 ensimmäisellä puoliskolla julkaista kaksi numeroa, mutta vuoden 2001 jälkimmäisellä puoliskolla lehden julkaiseminen jouduttiin keskeyttämään syistä, jotka valkenevat alempaa.

2. Aktiivisen toiminnan ja kansainvälisten kamppailujen kausi

Maaliskuussa 2001 MTL piti epävirallisen valtakunnallisen kokouksen Oulussa. Tuolloin järjestö julkaisi kannanoton, jossa se esitti ennusteensa uudesta imperialistisesta sodasta ja joka sisältää näkemyksiä kapitalistisen talouden eri kriisien vaiheista. MTL pyrki herättämään keskustelua maailmansodan vaarasta, ja kun tätä keskustelua hieman syntyikin, julkaisi järjestö toukokuussa pamfletin *Kolmannesta maailmansodasta*. Pamfletissa esitettyjä ajatuksia on syksyn ja talven

2001–2002 mittaan täydennetty Itä-Uudenmaan mielipidelehti Å-siktenissa ja MTL:n internetsivuilla julkaistuilla artikkeleilla. Keväällä 2001 MTL myös kritisoi SKP:n edustajakokouksen teesejä, ja MTL:n kritiikki julkaistiin Militantin ensimmäisessä numerossa. Järjestön ja sen julkisen profiilin voimistuminen trotskilaisen liikkeen edustajana Suomessa herätti myös huolestuneisuutta maamme stalinisteissa. Keskustelu etenkin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) kanssa oli vilkasta ja osin kärkevääkin. Tätä keskustelua varten MTL julkaisi vastaukseksi KTP:n ”trotskilaisuuden kritiikkiin” pamfletin artikkeleista *Stalinismi on stalinismia, hunnun kanssa tai ilman* sekä *Miksi Neljäs Internationaali pitää jälleenrakentaa*. Pamfletti sisältää trotskilaisen liikkeen lyhyen historian ja jatkuvan vallankumouksen teorian esittelyn. Mm. nämä pamfletit ovat tärkeitä välineitä koulutettaessa uusia jäseniä puolueen kaadereiksi. Vappuna MTL osallistui tapahtumiin Porvoossa ja Oulussa sekä julkaisi oman vappukannanottonsa.

Huhtikuisten Quebecin mielenosoitusten analysoiminen historialliseksi käännekohdaksi vahvisti järjestön näkemystä Göteborgin kesäkuisen EU-huippukokouksen aikaisiin mielenosoituksiin osallistumisesta. Ennen Göteborgin EU-huippukokousta MTL vetosi Göteborgin kuljetustyöläisiin huippukokouksen estämiseksi tiesuluin ja kuljetusboikotein. Göteborgissa, joka oli järjestön toiminnassa vuoden 2001 tärkein tapahtuma, MTL vaati työläisten ja nuorten yhteistä taistelua EU:n huippukokouksen pysäyttämiseksi ja työväenvastaisen EU:n murskaamiseksi. MTL esiintyi Göteborgissa omin tunnuksin: omilla lipuilla ja banderollilla sekä omalla lentolehtisellä. Ruotsin poliisi pidätti Göteborgissa kolme MTL:n jäsentä. Göteborg osoittautui sekin historialliseksi käännekohdaksi, ja MTL:n toiminta oli päässyt hyvään vauh-

tiin. MTL osallistui myös Genovan mielenosoituksiin, täällä yhdessä *Christian Rakovski* -yhteisrintaman kanssa mm. jakamalla yhteistä kannanottoa G8-maita vastaan.

Vuoden 2001 aikana MTL pyrki rakentamaan erilaisten konkreettisten kysymysten pohjalta yhteisrintamaa useiden vasemmistolaisten järjestöjen kanssa. Maaliskuun kokouksessa järjestö kehotti yhteisrintamaan suojeluskuntien jälleenrakentamisen estämiseksi; toveri Luojolan yhdessä eräiden porvoolaisten KTP:n tovereiden kanssa suorittamien ja Åsikenissa julkaistujen tutkimusten perusteella suojeluskuntien jälleenrakennus on täydessä vauhdissa. Kesällä MTL vetosi eri puolueisiin ja järjestöihin niin kotimaassa kuin maailmallakin, jotta nämä estäisivät oman maansa edustajia lähtemästä Qatarin WTO-kokoukseen marraskuussa 2001. Kesäkuun lopulla MTL oli mukana perustamassa Suomen Argentiina-solidarisuuskomiteaa tukemaan Pohjois-Saltan ja koko Argentiinan työläisiä näiden taistelussa kapitalistista järjestelmää ja sen poliiseja vastaan sekä levittämään tietoutta Argentiinan taisteluista Suomessa. Marraskuussa MTL julkaisi globalisaationvastaisia aktivisteja ja työväenluokkaa yhdistävän yhteisrintaman koollekutsun otsikolla *Hyökkäykset Afganistanissa ja kotimaassa, militarismi ja demokraattisten oikeuksien kaventaminen ovat saman kolikon eri puolilla. Taistele globaalin ja kansallisen kapitalismin suunnitelmia vastaan*. Tämä yhteisrintamakutsu on ollut MTL:n keskeisenä toimintaohjeena marraskuulta lähtien, ja MTL näkee, että tämän yhteisrintaman ainekset ovat jo olemassa nykyisessä globalisaation ja sodan vastaisessa liikehdinnässä, vaikka kukaan ei ole vielä yhteisrintamaa muodollisesti julistanut.

3. Toiminnan pysähtyminen ja eroaminen KTK:sta

Heinäkuussa 2001 tilanne MTL:n toiminnan osalta muuttui nopeasti. Eräs MTL:n ja jopa KTK:n perustajajäsenistä kieltäytyi toimimasta yhteisten päätösten mukaisesti. Koska hän ei pyydettyä edes perustellut käytöstään, hänet erotettiin. Nykyään hän edustaa CWI:tä. Vaikka MTL:n voimavarat tästä vähenivätkin, tämä ei varsinaisesti ollut MTL:n toiminnan lamaantumisen syynä, vaan erään toisen jäsenen toimista Genovassa aiheutuneet epäselvyydet. Näihin epäselvyyksiin, jotka kärjistyivät MTL:n ja KTK:n poliittisia erimielisyyksiä, tyrehtyi MTL:n toiminta. KTK:n kansainvälinen johto oli jo kevästä 2001 lähtien — siis koko sen ajan, jolloin MTL:n toiminta oli ollut parhaimmillaan — suhtautunut nuivasti MTL:n esittämiin poliittisiin linjauksiin. Heinäkuussa Genovan-mielenosoitukseen osallistuneelta MTL:n jäseneltä, joka määrätietsimmin oli uusia poliittisia linjauksia puolustanut, poistettiin toistaiseksi jäsenoikeudet. Näin MTL:n vähäiset voimavarat kävivät vieläkin vähäisemmiksi, ja kaksinpuolinen luottamuksen romahtaminen masensi kaiken poliittisen toiminnan.

Kun syyskuussa imperialistinen maailma ajautui taloudellisen kriisin lisäksi myös sotilaalliseen kriisiin, eivät MTL:n jäsenet voineet enää tyytyä katsomaan vierestä, kuinka maailmaa ajettiin barbariaan. Sovittiin toiminnan uudelleenkäynnistämisestä, ja tässä keskeistä oli eroaminen KTK:sta, sillä KTK oli ajanut itsensä järjestölliseen ja poliittiseen umpikujaan. KTK:n ensimmäisen kansainvälisen konferenssin alituinen lykkäntyminen hamaan tulevaisuuteen ja se, että konferenssia varten ei ilmestynyt juurikaan asiakirjoja, osoittivat selvästi, että KTK:n toiminta oli lamaantunut sen itse aiheuttamiin sotkuihin Genovan mielenosoitusten yhteydes-

sä. KTK ei sanallakaan kommentoinut sen kenties aktiivisimman osaston, MTL:n eroamista, mikä osoittaa, että MTL:n päätös oli perusteltu ja oikea. Pian tämän jälkeen KTK hajosi, koska kaikki toiminta ja vastuu oli keskitetty yhdelle henkilölle, joka oli vakavasti sairastunut ja sittemmin menehtyi. MTL on julkaissut eroamisestaan pamfletin otsikolla *Kansainvälisen Työväenkomitean poliittinen umpikuja*.

4. Toiminnan uusi käynnistäminen

KTK:sta eroamisen jälkeen MTL:n toiminta on ollut taas erittäin aktiivista, järjestön koko on kasvanut ja järjestö on monista kokemuksistaan viisastunut. Syksyn ja talven mittaan myös järjestön teoreettinen työ on edistynyt merkittävästi. Järjestön epävirallisessa tapaamisessa Porvoossa lokakuussa julkaistiin kannanotto sodasta, missä todetaan, että imperialismin aggression takana eivät ole syyskuun terrori-iskut, vaan globalisoituneen kapitalismin kriisi ja umpikuja sekä sen mahdottomuus ratkaista kärjistyneitä ristiriitojaan muuten kuin sodalla. Samassa tapaamisessa päätettiin MTL:n vuosikokouksen pitämisestä. Koska edellinen virallinen valtakunnallinen kokous oli perustava kokous, jossa ei hyväksytty järjestölle sääntöjä tai ohjelmaa, katsottiin, että helmikuussa 2002 pidettäväksi kaavailun kokouksen on oltava järjestäytymiskokous. Sittemmin kokousaika jouduttiin siirtämään maaliskuulle jäsenille koituneiden ylimääräisten epäpoliittisten tehtävien vuoksi. Lokakuussa MTL lisäksi päätti, että se jää toistaiseksi kansainvälisten ryhmittymien ulkopuolelle ja pyrkii selvittämään kantaansa niihin, jotta järjestäytymiskokouksessa voitaisiin päättää järjestön kansainvälisestä suuntautumisesta.

Tammikuussa MTL julkaisi kannanottonsa Argentiinan tilanteesta, helmikuussa teki kannanoton Porto Alegren sosiaalifoorumista sekä osallistui Suomen sosiaalifoorumiin Helsingissä 9.–10.2.2002, josta MTL julkaisi kannanottonsa 16.2. Helmikuun lopussa MTL oli vaikuttamassa Porvoon ja Oulun lisäksi jo Helsingissä ja Rovaniemellä.

Marxilaisen Työväenliiton järjestäytymiskokouksessa Oulussa 9.-10.3.2002 hyväksyttiin puolueen perusasiakirjat: puolueen ohjelma ja ajankohtaiset tehtävät sekä puolueen säännöt. Puolueen ohjelma pohjautuu samaisessa järjestäytymiskokouksessa hyväksytyyn kapitalismin kriisin analyysiin, joka on julkaistu omana vihkoonaan. Tässä vihossa kolmantena asiakirjana on samaisessa kokouksessa hyväksytty puolueen toimintakertomus perustamisesta vuodesta 2000 järjestäytymiskokoukseen saakka helmikuuhun 2002.